

[Helge Sander]

Det var dog utroligt, så bekymret hr. Jimmy Stahr var i dag omkring det arbejde, der dels er foregået, dels foregår og skal foregå omkring det brede, folkelige idrætsarbejde. Når jeg synes, det var påfaldende, så er det, fordi vi netop i en periode, hvor vi i hvert fald har haft en undervisningsminister i hr. Bertel Haarder og en kulturminister, der hedder fru Mimi Stilling Jakobsen, har oplevet, at idrætten er blevet taget mere alvorligt end nogen sinde tidligere. Aldrig har der været så megen debat på Christiansborg omkring alt det, der har med idrætten og fritiden at gøre, og derfor kan jeg slet ikke forstå den utrolige bekymring, som hr. Jimmy Stahr lagde for dagen i dag i sit indlæg om ministerens redegørelse.

Jeg må også sige om bemærkningerne til mit indlæg i skytternes blad, at nu er det således, at jeg jo ligesom hr. Jimmy Stahr kun er journalist, så det kan nu engang være lidt svært at udtrykke sig. Men hvis jeg skal uddybe det, og det føler jeg god anledning til, da jeg mener, der er en del, der bør viderebehandles, så er der jo ikke tale om, at vi inden for venstre har noget som helst ønske om, at der skal fjernes penge fra de arbejdsledige. Det, der er tale om, er, at man måske kunne foreslå en omfordeling, således at nogle af disse passive penge blev aktive sammen med dem, der i dag er arbejdsledige, og det vil jeg gerne se i sammenhæng med det store, store savn og den mangel, vi har på ledere ikke alene inden for idrætten, men også inden for de øvrige fritidsorganisationer, spejdere osv.

Men bortset fra disse bemærkninger er jeg da enig med hr. Jimmy Stahr i, at det er meget tilfredsstillende, at ministeren afsluttede sin redegørelse med at lægge op til et udvalg, som skal se på de mange uafklarede forhold, der er omkring den brede, folkelige idræt; det er meget, meget værdifuldt. Og hvad jeg synes er endnu mere værdifuldt, det er, at ministeren har opbakning i de fire store idrætsorganisationer til at nedsætte et sådant udvalg, der skal arbejde med problemerne, således at vi forhåbentlig i løbet af indeværende kalenderår kan komme videre med nogle konkrete initiativer.

Der er rigeligt at tage fat på, og det er der også god grund til at gøre, når vi beskæftiger os med en så omfattende bevægelse. Uanset hvordan vi definerer den, er det i hvert fald

en kendsgerning, at over 50 pct. af den danske befolkning i dag beskæftiger sig med idrætsudfoldelse på den ene eller den anden måde. Det er særdeles glædeligt. Vi har stor aktivitet inden for den organiserede idræt og den uorganiserede idræt, og det er især inden for den uorganiserede såsom jogging og motionscykling, der er sket en stor udvikling. Men vi må nok lægge megen vægt på, at de ting, vi foreslår her i folketinget, er noget, der forsøger at koncentrere indsatsen omkring den foreningsbetonede idræt, fordi vi her har langt flere muligheder, end man har inden for de to andre områder. Her er det ikke bare den aktive udfoldelse, men også de aktiviteter, som følger med, som gør, at man giver en lang række tilbud, der dels har en opdragende virkning, dels absolut dækker store behov inden for sociale områder og selvfølgelig også sundhedsmæssige. Vi hører jo gang på gang, at idrætten har betydning medicinsk. Men heldigvis er det også således, at vi har færre, der kommer ud i kriminalitet, når de beskæftiger sig med idræt.

Men som nævnt skal vi i gang med et udvalgsarbejde, og jeg vil ved denne lejlighed gerne påpege fem forhold, som vi håber vil blive behandlet ikke blot i debatten, som selvfølgelig vil føre vidt omkring, men også i udvalget.

Det er først og fremmest 25 års reglen. Vi mener, det er diskriminerende, at vi har denne regel i dag. Vi påpeger jo gang på gang, at det er særdeles væsentligt, at hele befolkningen bliver motiveret til at dyrke idræt, til at være aktiv i en periode, hvor vi får mere og mere fritid. Vi er fuldstændig klar over, at der er indbefattet meget store penge i denne 25 års regel, så det er ikke noget, man uden videre kan fjerne, men måske kunne man lave en slags omfordeling, således at man i hvert fald ikke tilsidesætter dem, der er blevet over 25 år. Måske skulle man lave en positiv lovgivning i stedet for, der bl.a. går ud på, at man præmierer dem, der er under 25 år, i stedet for som i dag, hvor man straffer dem, der er over 25 år. Resultatet vil nok stort set blive det samme, men der var trods alt lidt mere positivitet i det.

Ud over 25 års reglen vil vi gerne som punkt 2 nævne aftenskolegymnastikken. Vi føler, der er en ublu konkurrence fra de mange aftenskoler, som har gymnastik på programmet, samtidig med at idrætsforenin-